

[Rytter.]

det ene Ben det ene Sted og det andet i Frihedsraadet. Naar han skal til at afgøre dette Spørgsmaal om Dommerne i den mest prekære Situation, vi endnu har oplevet, vil det være nederdrægtigt, at Jusistitsministeren har det ene Ben i Frihedsbevægelsen. Det tænkte jeg paa, da jeg før talte om dels Forholdet til Ministerkollegerne, dels Forholdet til Vælgerne.

Derfor synes jeg ogsaa for Ministerens egen Skyld, at han skulde sige: Jeg har ikke noget imod, at det gaar over til, at det er Præsidenterne, der udpeger Dommerne, saa er der ikke noget, der kan lægges mig til Last. Det siger jeg saa kraftigt jeg kan, for Landets Skyld, for at vi ikke skal faa det Odium paa os, at vi i denne Situation er gaaet ind for Særdomstole — man kan sige, at det er meget lidt deraf, vi faar, men Justitsministeren kan dog gribe ind paa alle Punkter. Jeg siger det af Hensyn til vort Omdømme i Norge og Sverige, men jeg siger det ogsaa som gammel Ven og god Bekendt af den højtærede Justitsminister. Jeg tror, han vil gøre klogt i at tage Hensyn til det, og jeg kan ikke se, at de, der staar bag Justitsministeren, med nogen som helst Føje kan beklage sig, om vi gaar efter de almindelige Regler.

I øvrigt er det efterhaanden blevet saa sent, at jeg ikke skal trække Debatten længere ud, vi maa saa se at klare os igennem i Udvalget.

Lannung: Der synes stadig at bestaa nogen Uklarhed om, hvem der er øverste Myndighed med Hensyn til Arrestationer. Der nævnes i denne Forbindelse ogsaa General Gørtz og endog General Eisenhower. Derfor vil jeg gerne spørge: Kan den højtærede Justitsministers Udtalelser forstaaes saadan, som jeg først troede de kunde, at Arrestationer efter den 13. Maj kun lovligt kan foretages af Politiet? De Arrestationer, der er sket i den senere Periode, burde dog i hvert Fald være sket og kunde være sket paa en dansk Regeringsmyndigheds Ansvar i sidste Instans. Jeg forstaaer ikke, hvordan andre overhovedet kan have Myndighed til at foretage Arrestationer, efter at Politiet igen er i Funktion, og efter at vi forlængst har faaet en lovlig Regering. Og navnlig vil jeg gerne spørge: Hvis der er en Misforstaaelse bag min Opfattelse, som for øvrigt er den samme som det ærede Medlem Hr. Rytters, hvad er der saa i Vejen for nu at indføre fuldt normale, lovlige og forfatningsmæssige Forhold med Hensyn til Arrestationer, saa at disse med andre Ord sker paa

Politimyndighedernes Ansvar og med Justitsministeriet som øverste Myndighed, og ikke af væbnede Styrker under Frihedsbevægelsen eller andre?

Justitsministeren (Busch-Jensen): Det ærede Medlem Hr. Steincke spurgte, hvilken Reaktion der var sket over for det, der er foregaaet i Dag. Det kan jeg svare meget kort paa, for lige siden jeg erfarede det, og indtil jeg nu staar her, har jeg været herinde. Jeg har derfor ikke kunnet tage Stilling til det endnu. Spørgsmaalet har, som jeg har sagt, og skal fremdeles have min store Opmærksomhed.

Saa stillede det ærede Medlem Hr. Rytter igen forskellige Spørgsmaal til mig. Jeg maa først rette en Misforstaaelse, som maaske er fremkommet ved det, jeg har sagt om Overkommandoen. Oprindeligt var det saadan, at de væbnede danske Styrker, som alle var Frihedsstyrker — andre havde vi jo ikke —, gennem den danske Overgeneral stod under den allierede Overgeneral. Der skete en Udspaltning, da Politiet traadte i Virksomhed. Der var en Dag eller to nogen Uklarhed, men det gik hurtigt i Orden, saadan at Generalen ikke mere har noget Ansvar for de Styrker, som ikke fik militære Opgaver, altsaa de Styrker, som bevarede de politimæssige Opgaver, eller hvad jeg skal kalde det. For disse sidste Styrker er det Frihedsraadet, som jo bestaar endnu og maa bestaa endnu, fordi Krigen er under Afvikling, som har det øverste Ansvar, men Anholdelser har siden den 13. Maj kun det lovlige danske Politiefterskud haft Myndighed til at foretage. Det er Stillingen. Jeg tror ogsaa, jeg sagde, at det, der er sket i Dag, er et Overgreb. Nogen Uklarhed er kommet frem som det er umuligt for os at tage anden Stilling til, end at vi tager det til Efterretning, idet der er sket det i den senere Tid, at enkelte, som er blevet anholdt paa fuldkommen lovlig dansk Maade af Politiet, er blevet krævet udleveret som Krigsfanger. Derom ved jeg det, man har set i Bladene, og det er jo noget, som jeg ikke kan blande mig i.

Saa kom man igen tilbage til Spørgsmaalet om, hvorfor dog ikke Straffeloven kunde have foreligget straks, idet man mente, at det vilde have været meget bedre. Jeg skal dertil sige, at det vilde ikke være gaaet anderledes af den Grund. Der er for Retten fremstillet dem, der overhovedet kunde absorberes af Retsmaskineriet, og de har alle kunnet sigtes for Overtrædelser af den gældende Straffelov. Om vi saa havde haft begge Lovene, havde vi ikke kunnet sætte